

ראש, ולכן תושבה ע' התקשרה להוכיח את ספר סגור את אשתו הנאשם (תקנת החסות, איתנו משובת כה
34 נב). קיימות הן עפיות תקופות את מוח לאורו - חלקן נשלגו איתו למעשה הדקירה עצמו (עדות חזי) ואחרות
לצורת הפנייה (מחז, תתי).

עדותו של ז'חי - סוגן שניה "בופאות" את מוח' כפוק מאש. כפי שמתב. בסחון עצמי אונן מפי לדיוק בעצמו (ראו פ"ס חונת-
עדמה של קרום) אלא לקיחוי אשותי"ס. (עו כן ז'חי השתתף במשפ' צעו חרם יאור- תורת - מחקרים ומדעים שמאז למין האורח הצפון
ס"ו, אך על שפולף חנמן חננון יונה באופן הדק' עד לכתובתו, על ק פך נחלא חנמן פלגוס ברמת הדיוק. לדין כי לעטן משפ' הנימו -
ע"פ העיית המשטר השוד הש"י לטב למשפ' ח' (ע' צ'ס) למעשה) וחמשורה לשורה לקט אנלע' ציחו חליפ' על ק משפ' צעו' תמינת
חוט' כפון (מנקודת למשפ' שפ"ס כפי"ס קיים). ז'חי צ"ק שנתח' מעצמו שם זה על להשפ' על פיוק עצמו' ש"ן חלף נפשי כונה טיעונ'
משפ' פנכון, אך כמנה קיונו / סראונה לז'ס לפעירה סנכון. ז'חי אינו לצינה האלה - גם סה, בסדמה לאורו כו היה נש"ו, הנלצאות ח' נש"ו
עשירה לפעם כפוק ש"ן אשכנח למחופ ל' קניש ומעמד כו מקום במכרם סעמורה. לעת חלפה גם חוטו מקרש"ל ז'חי (חוסק. רעו"ל אל
העדות). והמנה פקדונה ז'חי טופו שפוק אחרים והוא ממש העשה הדקירה (עדות ר"ה ישיבה) אך ע"פ חננוני האורח טופו כמשה
לכרות מנוחת דל'ן נשד להפ"ן כלה יתנו והכחון כק! מה ע"ס שמתק' של 50 מסר הוא מתק' טופו גפ"ל ומנר' חל"ה כפיוו לראות
הוא"ר (פ"לפ"ן כי ג'אר מוח' כמחור מוק' נש"ים, קונה על - ישיבת פסיכ' אל'י מוח' על מתימנות אן לא על פיוק. ית'ן וקבלו ממסורו פטר שפוג
גם מיוק הנימו). האנינו נש"ס חננון - קיסל צננון חטו פטר ספ"י ש"ן נש"ים" על דמות גם אש צה ז'חי חטו (קבל כמחונת). מבטן שש לעת'ל

ש"ן בפיוק העדות שלו (נחולק האש' שהש"ים פסיכ' מנאסו - הסוד וצפיה, צפוי שאח"י חליפ' פסיכ' והלצה למשה עלו אחד העצמי לחקו - גם אם זה
צפונה של ש"מ - ית'ן עצמו את יוש' נה' שמה כמקום ומע"ה כי ראשו חלק אחר' מחור. האם צמו מוח' ? ש"מ איתו מת'ן לעדות כוודאות אק
תשורו באופן שעה מנחורו שמת'ר ז'חי. ית'ן למד שפוקו אולי עפ"ת זו איננו יתנו ש"ן לפי איתו מת'ר כמחור נמק (חטו קונה ממולד - 190)
השל ממש על קרה - על ק פחותו החלוצי נשדו הצננון. לשי"מ אן אונסרם להפ"ל מוח' או למשפ' עצמו מוסערת ולאו חסומה שמחיותו
לאו קנה משורו ית'ן ע"פ ארבע הדקירה חכ' שפוקו נחל אמינה ית'ר (אם י' סומא אל של צ'ס)
עדותה של תות' - ישיבה של מוח' ועל ק תזרה אותו טוונן ופשו וטוב יותר (ש"ן אנו נחה באש'ן מפיוק ית'ר מחרים / ספ"ס / דחיות צבוריות)
מפנה שמתה את מוח' יוצאו מתחשפון. משה אפלו הדפ"ס על החלקה (אק ישיבת פסיכ' מראה מ'חננוני, ש"ן אופ' לא יסכן עצמו בפסיכ'
אם נ"ן למגור, אק ישיבת פסיכ' כפ"ל אינה אויבילציה לדיוק בעצמו' (אק ישיבת סוגנת שול'ן לטעו ההפוק (הפוק לעדות של ש"מ)
המאבטח לפי שנוח (חלו לאותו כוון). הכמה כפיוק תתי' - עשורה לפ"ס ש"ן מפונה ביכ"ד של' על ק תזרה לענות אותו מחשפ'.
הישיבה הכפסאות המתענות מחכות ככפ"ס של נרמא ועופרה (ע"פ נחמות - עוספות = תלצה משפ"ס) חלומות חן מתק' טוונן פוטי' הכפ'
נחולק וחסו עמפה - אכמה כקיסעון כמיוחד אק' עפ"ס (שקונים, נש"ים, לא מפ"ים, משיפ"ים) - פ"ס אופ"ש אופ' חוט חספ"ס / אצורה
(חלומות חל חפיוו פ"ס) ל' הדפ"ס אק לפסיכ' זנינוני למשתתף / פ"ס. אמ"ש אחר - חקירה נש"ו כמח"ש" - גם ע"ס למקד ופיוה
לפסיכ' ש"ן תזכ"ס פסיכ' ומתקנים ומתקנים / משקין וני מסר גמיש למשור הפוק "עמותה". ע"פ"ה של ג"ה ע"ק קבלת חשיבה
אן משה של קבלת אל מוח' למתקן ש"ן מוח' שפ"ס חננוני כפ"ל פיוה ש"ס!

מ.ח.
ב

אם למכר - יש לנו עבודת נאיה וישיבה אפרה מומי וטו שפקר (פיתוי הנחמה בפסוק) ויעדוה נישבת קהילתו מומי האופן רצו למקום. על החקירה והגישה לאומית בין הפסוק - לקרה עבודת מיינס' והדלילה על צ' של תורה ושימי (אומות פרט' לבוש, גנבה, טבחה, על, פינוי של זקוקו על הנקבה) על תמיכה לביסוק מתבארם אומותיים (סביבות אורבס, ואות בניית) - לרומז צי"ף באות (בפומה זעזע שופט גלגלית כפ"ה אקוביא) , ילדברת' ען אומי בשונה נמתתנה כי מומי און היה ננוח במקום (פ"ה תלפת ספר גמי חכמי - יעל פנו אן לפ אונטיה דהפילי) טפל סקצ'ת-תן יחד עמו, אוק' ישלביק צא + עבודת צ"ח' ל"ק שאנו מומי היה עם) ל"כסו בליעל הדקורה ע"מיה - אמתיה לפימין ין על צ"ס.

הואשמות: פקודה - ר"פ שאמרת' לרידת' נוחי ספך סגור, ואומי נפסד' או צריכה לחולת האופן מוחלט שיהי ^{שמי} בי"ם פקודה (כך כאל-גיפי) אן צ"ה לחנות נא מל' על ספך סגור, ובאן עתו ספך סגור לפקודה. הנוחה שרת' (ספך סגור) כולל על פוק השלמה - הנוחה מל' ספך סגור חסו חנוכה של מה שאלו הנאשם אפסית מורה הווא לחתבו הטובים שטנוק מתרחם נטו אדם "נצ"ץ מאלכס" (לכבוד פ"ה תחלת' מומי ינו לעסון שאמנם ילא מהמפסין ויתר לחון אן לא חטו זה שפקר! תאונה הצ"ר מליה פלטי שישרא. לפילש אונטו רש"ס ואפס אחר העפל פתאום ופקר במסכה (תפילה) אן כאמנו עמו צא רק מתרחם חרנים מאוף, ל"א בסוה שגון אפס זעסון אונטו (כ"פ) שחסן אויג כטן און - איש שומעים ספער - שפומות עפעש נשים עגן עומד שאנם מלכדים ספך סגור) אן רואנו, נא שמתקרה שימיו יופה שמה שם ויתר למסכה, אן מתקרה פן עגן ין לחיליו להמלכות מתושפן באדני סרן ביצאה מחודת' לו, אן לא ילול השונו (המשפ' עליו עמו עבודת צ"ח)

כ"ה
הואשמות
הואשמות
הואשמות

החוקרת ספן - מעמדי מתקנה המשפיות ישאת - ר"מור בממ"ש לאמר חיוותת צוכפית הכטש מסן חסן אן הצוכפיר המוקות. לחן לפיה ניש רצונתו-אמפ"ל כון עובדת הכטש לפוכפה המוקות. קולש מקוטי על רשון נשאן החיים. חשיבותו שמה ניש לענה דיין שהפסד מנחיה צלחה הדבורה [כמו מתחנות ניש ע' מ"מור]. מתקנה מעבירה נטל הכאת התזות לנשים ועין לעמוד המתקנה בעמידה ממתן המבנויות. (באלה"ה, אן, הדיקל חשיבות מניש הדלית' ונפלה חזקה בפ"ה על טונוי פרטש טפל הפד' ניש שפני - שסן או כעני' עומד עטל חקרי ממחיר-ממיר ישלנרן יאד נפ"ה על פנע' י"ח מוחן י"ח!) כאן מתקנה ויש' כי הנחה ממלך שמוח לחתק אור אללו אם הווא תוחק כממש חונק/כות אור/מופפן שום כן ואלו הונה אחיה (שנה למסרה נשפ) - בין מתחק נאז ע"כ ז' שנים. מתקנה דמן ישלחונה רופ' צוכפת יסוף שאנן חתני' טאור, כפופה לקרא עבודת צ"ח (+ נאומה ע' מתבאים ואל"ים נטו ס"ן) הווא עון

כ"ה
הואשמות
הואשמות
הואשמות

לכסן חסן שמתחקה מוחלחלה ל"א נלשה כון שיתעץ האורק מתפפן? כ"פ שאמנו ייתר' מנחמה ע"ה - רבטורה (אן כן עמוד לפתן ור' אלו אפ"ה ט"מ" ע"ח חזק) הווא ישלש רצונ' כון ע"ג' - לפת' - לעסן ממש חונק חסון' עפעש שמי שמלמב ע"כ אור ט"ם אן לו ממש מוחו נישט, אוק' מעפדה? ב"חפן? ה"י אולרים כוללים כחשם, למה, ספן + פומתן כוקוקוס/טיות ונ" - אפ"ש נהח"ס אורי שמתגד - ע"כ אור כמספדת/מופפן כהם יש ע"ה ושמה אונם ככרי ע' נדור ו"ו ניש. לפ"ה (ס"פ) חזקה סעי"ה זמיתוקה ק"ה, ול"וי לפ"ה סורה חפ"ס מפ"ס. מתקנה שימיו' לו הפלח לעסן החקרי כממתן דאברת - ע"ה יורש' כהחפך ספן וצ"פ ע"כ ז' שנה מאר.

החוקרת ספן - מעמדי מתקנה המשפיות ישאת - ר"מור בממ"ש לאמר חיוותת צוכפית הכטש מסן חסן אן הצוכפיר המוקות. לחן

על, תחילת המסך ששנייה שבו, החלפתו גורמת טעם, וזהו מקום כללי בחזרה עם אדם המכיר את הציוד, ואלו שבהם

החזרה לרתם זה לא צריכה להכרח. ועל כן נביא חוקר עמיתו ששני סוגים הביעו

מספר הערות:

* זמן עבודתו של צחי נתון לזמן עמיתו שילך ואם הפיקוח היה גם הוא השערה המאוחרת כיון היה זה למקרה (2:00) כמו כן

על המעשה שיקפו שזה רבות = ע"שות. מידת התמונת כולם לאסוף חובות ימים - הצנחן נחש, ואף ייתכן שיש

למסוימות כמות, מידת שיש להחזיק בהם "לצורך הצטרפותו" (כמו במקורות / עדים אחרים / רשום המשטרה).

כפי שאמרתם עמותו לפני אודות הפיקוח וצפי הצנחן (כולל לפני החזרת אזור) מוסרת בינינו מסך, גם כפי הסוד והשפעה

של אמירה ופרשנות ע"פ (כיון תחילת) (עמו לחאמין שזהו אף הפיקוח כפי חובתו והפחיתו הרווחתו כיצד, כע"פ השלמה

פוסט מראש - ראה את מותי + יום המסך ואחר מן אף יום פיקוח, עבור לחנה שמות פקד - משלים ע"פ הצנחן. אלו יסגרו

למאת שמות אף היה המסך עם יום, אף היה מקרה לרבות. ה. עובדו של שנים מספר, הצנחן לזירה משמשת ואף כ"ד נעשה ואודות מקרה

נחשו פזיז - חזקה שנה שנתו אנו מניחה בידי המעשה - אפי הצנחן וכאילו זה הצנחן, מזה שני גמדי נמן, לשיין אל אזור

נכח - שמשו צד ובלע אף הפיקוח (אמר שלפני צלמך גאווה כי רק במקרים נדירים וני חסירה זו של הצנחן וילאזא נפחתה)

* לצדן משה ציתו מתמונת - יש לפקד האם יש תמונת סתמן. ~~לפי~~ גם כפי יש לזכור בנינוחות סגור, כתיבתו האם הנשים קיימו

במקום לפירוש? לפקד שהמסך לא רמזה, ששאלו וכו'. יתקן ואם יש תמונה וכן או ישנו - אבא לפקד משה קרב

ולמנו שיש אף מידה בפולצורה הציתו אנו מתקן (אלא במקרה יש לזכור במספר שיש צנחן - חיים נחן פלו הצנחן במקרה

כפי תמונת - חזקה כפי תמונה וזו רק יש כיוון - נכונה).

* נאמן, על המסך לאות הצנחן והחשש תופת האיראנו חזקתו, פכמה וסיום - ענו למקרה חלק ממש ^{קיסר} האחד, ואף חלק

עמו של צחי לפיקוח - תפקיד הבין אף עמיתו המשיב אלו, אלו כן לחתמונו של אמו מתחל למדפון. כפי שצויה קרס

לרבות חזקה עמיתו מציג המדקה ביצאה מתמונתו של שיער וזה זכריו ע"פ. כפי חזק מקרה לצנחן מנה.

מזכה גם הפוכה שזה צורה מומי כה מתוות. גם לפי והסני וגם התמונה מכירה מאי חזקתו למדפון מן שמתאים שם רבות. ע"פ לפקד

של פסק I שמות חזק לפי (לכן המאמץ לא מכיר, ואמר לצנחן) האם פל סמך הוא פסק I אופי צנחן כ"ד הויאזא אדם צי?

* נתון לראות שהמסך פונה פיקוח אמיתי כחשד וצנחן עניונו אצונות וכנען חפשות - מתחיל לפיקוח הרבנאל התופת

לפיין החוק ומת' האוכיב והמעשה אונן האמת פולחן האופן שונה לצדדים אלו יסר לפי (נרד אולח) "המונת" מנאט בימיה של

שמן.

עמו לזמן שפחה של תות כי מותי וזו מתחל למדפון כמו חזי אמירה. ו. און לפ אפיה על פני מסך לזמן צמ (אלא אף יש לה אפיה - צי/

נעקרה תלמת אפיה/מרה, חזקה אקולט, פחה אף חזק אוד שיקרם לצדדים לחפשות) ומתן שיערה את מות - תר שנתת הציתו

שלך ופסיק צנחן מלח חזק וזו ק שנה גתונה עמיתו על שמותי וזו מתמונתו אמירה.

הצנחן

הצנחן

אלה 2:

⊛

התיקנות המטואת את איתר תיקנות להתיינות זו מה המשפט כש ← סוקות סקפסות רפואיות - גשה זו סוקות
 נעש התפסה תכניאלסאת ש עובדות + נונמות = תוצאה משפטית. וסוקות שנה פוקציה! אין אפסות ואין נונמות - זה
 נהל פתח ופוקציה וזל ק מה משפטית ← מסוכת צפק אלו זה הול צויל. סוקות זו מסלה מסן סוקות הפקציות והמשפח אונה מוכלה
 וסוק פתח מהש. פתח אלו מוכת - תוקפת את ה העולו. תכסה פתחים מה נכסג "למאכ" ^{מאין} "תמסוככ" - אנוסיה שסאנוי שנו מה צפק
 ונגסו וזל ק כואם כה הדג רל תנון ממש. ספור מופסאה מפסג זאג סאפן סאוס פון שם מופסאה מפסג להכניס ע"ה הסאת
 פול. אע מהגיש על עובדות ומסגים בענינת נק נפ' לזע חדות ספון (ועל ק אול ראל ושס אולס כמקיס) ולזה ע"י חסו מפסג שחוקו נינע -
 1. זכר חול 2. ממסא עעט 3. שם א רל הצפס ממלכ שוע.

ישי' טאומה הפסן ממסא תפסה סקפסא קצונות זו שכן רוב שתיקס כו יש משפט - יש שם הפס. זוהי כויה כוללע, שזנה תופת
 כולה פסונה כאלוק נמסכה לשפכו. וזה בענין לכוונת סקפסוא ממנות שסמסס כן יש תוק, אן יש סעה סקפסוא
 הדינמוס/ תנומות המשפט כין שיש ספיות מבונוסות (עפים - שניקס, לא מפעים, רשלים, פזיס משפטית להמשיך כס רשלים -
 השפס עפים, קייה רשמי) הולין ע'עו מסיסה אפורטג משהי סמיות שכן תמסדה חסו רק לרע וזל ק זה דילא לכו אימה אית מוחסות,
 למינפולציה נה. רמ' כן מוכה בעומע - שכן השפס מה הפסן = חיוכר. נון גנון לפסוקים ע"ה השפסו המסמך - חסות - חיוכר
 (כא' ט ע'עו + חיוס כן ספס"ה קליס כממסה ← על סדות עלן והפעה חלו מחימנה" כול חיותה פניול) ואם כן סוקות סקפסות
 קילענה אנה מוכלה שיש פתח ממש' שכן תפסת תמולו ולו משהו נקובג לשם תוקן.

*

היקורה שחיותת כענין פומה ופס' להפסס על גפס - הולין השיפס כן גפס - רפואות ← כויה של קאל מרקי שסאה כמשפט. ח'י כפי
 כפי הפון, ח'י סכאמלצותו מדיכאיק הול שם ומפנים אמא לעכוכי השלסן/ כול חון. ככרה מעכסו למל ספס' חוק רמ
 אור שוסטר כענין (שכן מי שמתקספ לכס על סוף זה כפ' אנשים ע"ה ממסגס נוק) + פני נן שלו מאוס שים עולה מסדה
 של נון מופ ל'פ. חונו עשוי מרעטג כאה כמשפט ח'י כוכב + הדקנה. זו גשה רפואית, אן מרד שר אמכולונל כו מוכה סק למע'
 יש, ל'פיה חלפ חל, תוק וננמות (מחוקים ע'עמס). אפ ספד כרס (כות - משפט' כלי פוליס) (ל'חות כמס מהפנינים והסדה ל'פן - 1000)
 ח'י עשוי רפואות. (היפוקל - מה המשפט אנה ע'עמו אל מה ח'יה ואיכחמסל, ח'י פינוי פוליס שטאמלעיותו השוליס שוסיס
 נמשלס'ם "אעול סאמלעיותו חונסוס השוליס כמשלס'ם")

ניס הקלס כן ח'ה בענין מוכפולר הנ'אס - וסוכר. שמש' אנו ל'י כפי השלסן/ סל. חון אלל + הדקנה מה חל פוליסיה על השיפס.
 מאחורי תנומה, חוללים וחוקן מנינים שופס'ם ע"ה השפס אלסא כממס ל'מפסגיה הח'יה - הככר' ונו. סל חון סאוס
 כפי' וס טעניס ל'י פתח - נדוד + נמיל כממס ל'מפסגיה ח'י פוקציה של אפסולוקה ל'ולג וסו ל'מפסגיה ממק
 כמסע'ר סאנר' העלינה כעתי פוליס - ע'עיס ו'ה ① ע"ה חוק ההפסג - כע'ען ② מחזר על אלוג ע'ה ③
 מי כרס אנה שפסר סאמו. כממס כה ח'ימת "תקת כעכ" - כממס ל'פסן קיפס נשים כמפנינים כענינים, כס כה החוק
 פולס כממס של חוק שונני. סל חותה וכו ומכסו ק'ה סאמילג סו. כן כס "חוקים שחל" - חוקה על ח'י חסו ל'י מה פוקה
 כמס'ל - סוקים עלו ממשל'ם (כע שחורס כממס'ה, אומכפזיה ל'ולג'ה" כממס'ה ו'ה). כופ - להממסג ע'ס ע'ה כ'ר

קודם לתוכן שנת המשפט אינה מוגדרת מושגית! פה מוכנסת מילה וז"כ תמיד ידוי כפי.

שמה נחשב מושגים (אומר ליצור אקסטרנליות) ולשמה כחלים משפטיים - נ"ל - מישה חוכמה

סיכום - תחשיב התקפות הרקורסיה. המשפט כנראה = זהים אנה מוגדר לזיום. זו אפוא כלולה מפי. עניינים זה העלג. תפישת סקסא מתוער

למפר באופן תקופתי או הצגה / נכונה ומצוינת על סף כגון - נשון להחמייד עם הכערה. נמו 2 זי בקורת (כפולג מוצגת - אז ישו חרבו

בתוך אפוא' כפי לשפד המצגת המשפטים

נתונה שפסק מתייחס באופן קונקרט למצב המשפט בהתקופת שלה (או זי תג המשפט סבירות) חזי שטנו זמור לפתעונת

משעב שכן הפסק תוך ממשפט וקונטרס וזאת רז דמיון של מצב המשפט כמצול. הקיקור מתייחס למצב המשפט וקונטרס -

אפוא הפסק כפיך את ספור כמ. נכונה תיעבול - עם אזי מפי נקודות לפימה : עצמית עינים, תדננה כליכ המשפט על אשמה

לי פסי' (שימש כנעמית כמו חנות ספור של 2 עסק ומצבית אונת הכק) ונדקנה איך טאפו של יום פח הצק. לועי נה נטוי הפי

חזי כולני תקן איך כפול ג' הצק

נפ שומתי הנגיה הביקורת הפולג / סקסא נכונה - לא מובנה חלוק. אם חמש נטאז' אפי עם הצביר אינן זו חוק ממש או

ממדי ומנה מן פטו לא מוגען כי התחושט אונת מוכנסת רז המשפט אלו משה אחר. לפיות נא אם נטוי ראמי שפסון

למה נלצטמו היה בעיני זו ביקור שלעון להפסק ממנה משנה. התנה שנקסס נכונה באונה מצ' סלסונה - טין לתקף אונת באוסן

פוטני, אומי שחוקים א, צ, 2 כפולים ולשי- לתקף הכערה. זו תקורה על התקן של המשפט מתוק חדה שייך תונן זנב

למחנה לביקורת המשפטים המתענת והנשינה שלכן לתמופה עם החלים. טמעתת, נמו עם הביקורת הרקורסיה המודעות

לש מתי מנולים נקודתיים (כעזי של שוסון שפסי' - נים פה היצד לפתחן : לון שפסי' וז' רס' שפוטני)

אז עיניק לזים עם פני-לב עיני-בדף מיידי שפנים על מלכ חמו כי פוליס', שן נוסד לשיור היסד חוכה' תריץ

מלכ אסד (עכונות הנרפה נה) ומלך שגי כי. לשיעי סדר חוכה = השקת מסרות פליסי'. לונעי המשפט אז פסק אונולו

אובועני המענת מנפוליסנה ופז כו לא פיל' בתל' כיק.

39